ZVON

KVĚTEN / MAY
2019
časopis krajanské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

JISTĚ SI MNOZÍ z vás pamatujete na sv. Jana Pavla II., který při příjezdu do navštěvované země vždy poklekl a políbil její půdu na znamení Božího pokoje, který všude s sebou přinášel. Na sklonku jeho života, kdy už nemohl pokleknout, líbal půdu, kterou mu pomocníci přinášleli k jeho ústům.

Papež František nedávno jakoby ještě prohloubil toto poslání všech papežů a služebníků církve. Na závěr duchovní obnovy, kterou konali vrcholní politici Jižního Súdánu ve Vatikánu, je papež vyzval, aby pracovali pro blaho své země a aby se zasazovali o pokoj a usmíření. Poté vykonal něco, co udivilo všechny přítomné. Poklekl před nimi a každému představenému politikovi políbil nohy. Další komentář asi nemá smysl dodávat.....

Měsíc květen je podle tradice zasvěcený Panně Marii. V tomto měsíci také oslavujeme naše maminky. Český nazev pro květen nám napovídá, že v květech vidíme novou naději na cosi nového - krásného. Květ ale musí dozrát a přeměnit se v ovoce, musí vydat plody. To všechno vezme určitý čas. Milí čtenáři, přeji Vám, abyste v rozkvétající přírodě znovu objevili Boží stopu a jeho nádheru.

Přeji Vám příjemnou a ničím nerušenou četbu.

ve Forest Hills
23. dubna 2019
Váš Fr. Antonín

KEĎ UCTIEVAME MÁRIU, NESMIEME JU ODDELIŤ OD KRISTA. UCTIEVAJME JU, ALE NIE BEZ KRISTA, KTORÉHO NOSÍ VO SVOJOM NÁRUČÍ. PRIJMIME KRISTA, ALE S NÍM AJ CIRKEV - A MILUJME JU.

(JÁN PAVOL I.)

Cirkevní otcovia

Sv. Papias z Hierapolisu MV

Sv. Papias

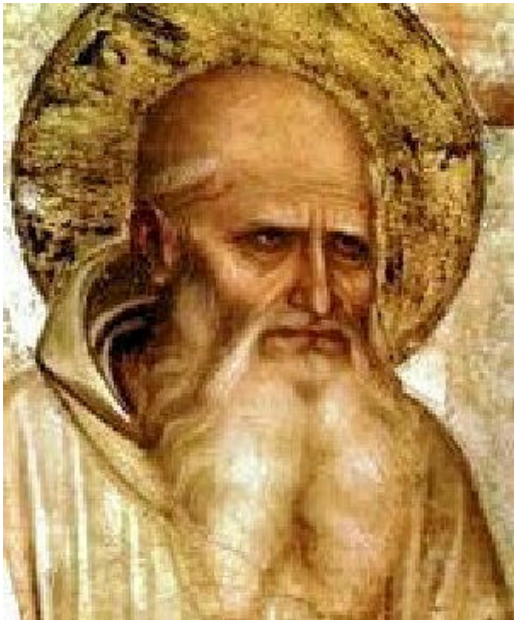

(u nás známy aj ako Papiáš) bol žiakom svätého apoštola Jána a biskupom v Hierapolise (mesto na západe dnešného Turecka). Hierapolis bol vzdialený necelých 200 km od Efezu, kde pôsobil svätý apoštol Ján, a len pár kilometrov od mesta Kolosy, kde chvíľu pobudol sv. Apoštol. Tamojšej miestnej cirkvi tiež poslal list Kolosanon, ktorý je súčasťou Nového zákona. Papias je tradičné meno v okolí Hierapolisu, čo naznačuje, že bol miestny – teda Grék.

Bol blízkym priateľom sv. Polykarpa zo Smyrny (ktorého sme si predstavili minule) a žil približne v rokoch 60-163. Čo je dôležitejšie je datovanie jeho diela (spisov) približne do obdobia medzi rokmi 95-120. Toto datovanie je dôležité s ohľadom na vznik a pôvod Nového zákona, o čom si hneď povieme.

Dielo tohto biskupa – päť spisov pod názvom "Výklad kázní Pána" sa žiaľ vcelku nezachovalo. Na to aj napriek tomu, že ešte v neskorom stredoveku pravdepodobne existovalo. Avšak bolo do značnej miery citované mnohými autormi, takže značná časť jeho diela sa dá zrekonštruovať. Jeho význam je hlavne v tom, že sa venuje apoštolskej tradícii a vzniku evanjelií. Od Papiasa vieme, že sv. Marek evanjelista bol Petrov tlmočník a teda veľmi blízky spolupracovník. Čo je ale úplne najdôležitejšie je, že Papias vo svojom diele cituje a priamo spomína všetky štyri evanjeliá, Skutky apoštolov, hlavné Pavlove listy, Jánové listy, prvý Petrov list a Zjavenie sv. Apoštola Jána (Apokalypsu).

Dôležité je to preto, lebo to znamená, že už okolo roku 100 boli tieto spisy – čiže takmer celý Nový zákon rozšírený aj po miestnych cirkvách. Z toho zase vyplýva, že musel byť napísaný o dosť skôr, pretože v tom čase bolo prepisovanie a distribúcia spisov (kníh) veľmi nákladná činnosť – časovo aj finančne. Ak si teda aj menšie a ťažšie prístupné miestne cirkvi akým bol aj Hierapolis (200 km od prístavu Efez) tieto spisy zadovážili znamenalo to dve veci – za prvé, tieto spisy boli pôvodné a všeobecne uznávané (mali pôvod u apoštolov) a preto ich používali v liturgii ako autoritatívne texty. To zase muselo znamenať, že takisto tieto texty používali aj ostatné miestne cirkvi. Je totiž nelogické, aby menšie miestne cirkvi robili takéto na tú dobu veľké investície, ak by nešlo o zaužívané texty pri bohoslužbách.

Po druhé to znamená, že pôvod väčšiny kníh Nového zákona siaha časovo priamo k apoštolom či ich spolupracovníkom-evanjelistom a ich autorstvo je teda technicky úplne možné. Ak totiž biskup v zapadnutom mestečku vo vnútrozemí disponoval týmito knihami - takmer celým Novým zákonom už okolo roku 100, to znamená, že museli vzniknúť oveľa skôr, lebo distribúcia kníh v tom čase trvala aj desaťročia. Teda je absolútne vylúčené, aby Nový zákon alebo jeho časti vznikali stáročia po Kristovi. Nový zákon je teda aj historicky dôveryhodný prameň informácií siahajúci k žiakom a očitým svedkom učenia nášho Pána.

Papias zomrel mučeníckou smrťou, bližšie detaily však nie sú známe. Niektorí autori predpokladajú, že podstúpil mučenícku smrť spoločne so svojim dlhoročným priateľom a rovesníkom sv. Polykarpom.

The Body of Christ – blessed, broken and shared – lives on.

Homily on Holy Thursday 4/17/2019
Deacon Greg Kandra

Tonight, in this church named for Our Lady, many of us are thinking of another church, on the other side of the world, also named for Our Lady. Our hearts are with the people of Paris, as they mourn the damage to Notre Dame and face a Triduum like no other.

We all saw those pictures Monday. We watched in sorrow as the smoke spread, and that spire fell, and the flames tore through one of the most beautiful and iconic churches of the world.

Architects, historians and art experts all weighed in on why Notre Dame is such a landmark. They spoke of its age, its beauty, how it had

withstood so many wars and persecutions and upheavals. They spoke of Victor Hugo and Edith Piaf and movies with Audrey Hepburn and Leslie Caron. People expressed relief over the treasures that had been saved – among them, its celebrated organ, its bells, and relics of St. Louis and the Crown of Thorns. But none of them captured the full weight of Notre Dame's importance. It was left to the archbishop of Paris to put it all in perspective. The morning after, Archbishop Michel Aupetit told a television interviewer something the world needed to hear:

"Why was this beauty built?" he asked. "What jewel was this case meant to contain? Not the crown of thorns. It was built for a piece of bread, that bread that we believe is the body of Christ."

My friends, above all else, that is why Notre Dame matters. And that is why tonight matters. That "piece of bread," that most humble of offerings, is the source and summit of our faith — a miracle reborn at every Mass, in the hands of every priest. This night, we remember how it began. It is tempting to look at that beautiful building and consider it in the simplest of terms —what was lost, what was spared, and how much it will cost to rebuild. But this holy night, we honor three great beginnings — the Eucharist, the priesthood and Christ's great command to love. And I look at Notre Dame and see something else. I don't see a building. I see multitudes. I see the countless souls across nine centuries who filed into that house of God in every season, in every circumstance, to receive the Eucharist. I see the tens of thousands of priests who have prayed at its altars and taken the host in their hands and repeated the words we hear tonight: "This is my body."

I see the hundreds of men who have laid down on the cathedral floor to be ordained as priests and deacons. Men who have then gotten up and gone out into the world to do what Jesus did on the night before he died — giving themselves in service to heal the broken, to uplift the fallen, to wash the feet of those carrying the dust of life, the mud from life's journey. These are men who have lived for one purpose, to save souls. They are men who came from the same land as John Vianney and Jean Baptiste de la Salle and Francis de Sales, grown from the same spiritual soil that produced Therese of Lisieux and Bernadette of Lourdes and Catherine Laboure and Joan of Arc.

I think of the millions of people who have gone to that cathedral with just a few coins in their pockets and prayers in their hearts, during revolutions and wars and calamities of every kind. They were drawn to that sacred space to light candles and sing hymns and to have their hearts stirred by the sun pouring through that rose window — light that has given

generations of people from around the world the feeling, even if for just a moment, that they were in God's house.

And it started, all of it, as the archbishop declared, from something so small. A piece of bread. The Body of Christ. In truth, it started with what we commemorate this night — a profound act of love that changed the world. Love expressed with that bread — blessed, broken and shared. Love expressed by the savior of the world getting down on his knees — the place where all who pray know that the most important work begins. Love expressed most profoundly on the cross — as the Easter Proclamation puts it, "O charity beyond all telling." In the Gospel we hear this night, Jesus asks his disciples, "Do you realize what I have done for you?" Do we? Do we realize the full measure of his love? Do we realize how much we owe to this moment?

Tonight, we remember all the communions the world has received, all the priests who have knelt to serve, all the love that has been poured out into the world because of what took place around that table in the Upper Room in Jerusalem. This is why we call this night "Holy."

It is all because of this enduring gift, the gift of Jesus — present to us under the appearance of bread here and now, just as he has been present in Notre Dame. Just as he is present in every tabernacle around the world. Just as he makes himself present in the heart of every believer who follows the model he gave, the mandatum he showed us — to bend, to serve, to sacrifice, to love as he did. We have witnessed a tremendous outpouring of love for Notre Dame during these last four days. There have been candlelight speeches, vigils, prayers, hymns sung outside its doors. Around the world, churches rang their bells in a show of solidarity. Close to a billion dollars has been pledged to rebuild what was lost. In one of the most hope-filled messages of this Holy Week, Notre Dame continues to stand — and it will be restored. There is a resurrection to come. But as the archbishop reminded the world: what truly matters, the real reason for that cathedral, for our church, for every Catholic tabernacle around the world, cannot be lost. Tonight, we share this glorious fact of our faith:

By the grace of God, the Body of Christ — blessed, broken and shared — lives on.

Modlitba sv. Kateřiny Sienské k Panně Marii

Maria, pokojné moře,
dárkyně pokoje, úrodná země!
Ty jsi nová ratolest,
na níž se rozvinul voňavý květ,
Slovo, které se stalo tělem,
jednorozený Syn Boží.

Do tebe, Maria, půdo plodná, bylo zaseto Slovo.
Maria, ohnivý voze, nosilas Oheň,
skrytý a zahalený tvým lidstvím.
Maria, ty jsi kniha,
v níž je zapsáno pravidlo našeho života, Ježíš.
Když na tebe hledím, Maria,
vidím ruku Ducha svatého,
který v tobě utvářel vtělené Slovo,
jednorozeného Syna Božího.

Zde spočívá důstojnost člověka, pro něhož Bůh vykonal tolik velikých věcí.
Maria, v tobě se zjevuje síla a svoboda člověka. K tobě byl poslán anděl, aby ti oznámil Boží záměr a žádal tvůj souhlas: Boží Syn sestoupil do tvého lůna až poté, cos jej svobodně přijala. Slovo Otce čekalo u dveří tvé vůle, abys mu otevřela slovy: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého Slova!“

Maria, má nejsladší lásko, V tobě je napsáno Slovo, jež nám dalo učení života;
K tobě se utíkám, Maria, s prosbou za snoubenku Ježíšovu
a za papeže, jeho náměstka na zemi:
Dej mu světlo, aby dokázal uskutečňovat obnovu církve.
Posilni srdce svého lidu v jednotě
a přikloň je k srdci sladkého Krista na zemi,
aby se proti němu nikdy nevzepřelo.
Maria, dnes je den milosti, žádná milost ti nebude odepřena,
proto tě dnes, Maria, naléhavě a celým svým srdcem prosím!

Čirá radost

Anthony de Mello

Četba na pokračování s výběrem některých pasáží.

Takže, za prvé: Jste ochotni připustit, že váš život není v pořádku? Za druhé, to bude ještě obtížnější. Jste připraveni? Tak poslouchejte: Vy se z toho nechcete vyprostit. Nechcete se dostat z toho chaosu. Zeptejte se kteréhokoli psychologa, který je hoden svého titulu, a on vám to potvrdí. Uzdravení je to poslední, o co klient stojí. Nechce být vyléčen, chce úlevu.

Eric Berne, jeden z největších psychiatrů ve Spojených státech, to vysvětluje velmi názorně. Nepoužiji přesně jeho slova, protože mám trochu strach mluvit neslušně, víte? Takže on říká: představte si klienta, který je až po nos v žumpě. No, on tomu říká tekutá h-o-v-n-a-. Je tedy až po nos v žumpě. A on se na vás obrátí a řekne: “Mohli byste mi pomoct, aby to lidé nešplíchali?”

On se nechce dostat ven. Ne, ne, ne. Dostat se ven? Proboha, ne. “Jen mi pomozte, aby nešplíchali.” O nic jiného mu nejde, nechce se dostat ven. Chcete si to vyzkoušet sami na sobě? Dám vám na to pár minut, můžete to udělat hned teď. Předpokládejme, že byste mohli být blaženě šťastní, ale nezískáte vysokoškolský diplom. Jste ochotni vyměnit titul za štěstí? Nebudete mít tuto přítelkyni, nebo tohoto přítele. Jste připraveni vyměnit je za štěstí? Co vy na to? Nedosáhnete úspěchu, nic se vám nebude dařit a všichni vás budou mít za budižkničemu. Ale budete šťastní, blaženě šťastní. Jste ochotní to vyměnit za dobré mínění lidí o vás? Později vám dám čas, abyste si to promysleli.

Když jsem byl loni v létě v Syrakusách, všiml jsem si v novinách reklamy, v níž dívka drží za ruku chlapce a říká: “Já nechci být šťastná. Jediní šťastní lidé, co znám jsou v blázinci. Chci být nešťastná s tebou.” Chápete, co tím myslí? “Nechci být šťastná, já chci být nešťastná s tebou.” Za chvíli si kolem toho vypracuje celou teologii.

Lidé se z toho nechtějí dostat. “Nechci štěstí, chci slávu.” “Nechci štěstí, chci získat tu zlatou medaili na olympijských hrách.” Co kdybych vám řekl: Podívejte se, vzdejte se té zlaté medaile, a budete šťastní. Na co vám vlastně bude ta zlatá medaile? Proč chcete být nahoře, šéfem celé společnosti? Udělám vás šťastnými.” Za 10 000 amerických dolarů ročně vás udělám šťastnými.” “Ne, ne, ne. Dejte mi peníze, moje peníze...” Chápete už co mám na mysli?

Lidé nechtějí být šťastní. Nechtějí žít. Chtějí peníze. Víte, ten rikša, Ramčandra, žil jako král. Myslím to vážně. Zahraniční pomoc je v pořádku, ale on nepotřeboval zahraniční pomoc. Ne pro život. Potřeboval zahraniční pomoc kvůli pohodlí. Potřeboval ji pro zdraví. Ne pro život. Mohla se mu hodit kvůli dlouhověkosti, to znamená kvůli dlouhé existenci. Tomu říkáte život?

Víte, ten Ramčandra žil. Já jsem byl mrtvý. On věděl, co je život. Byl šťastný. Byl jako ptáci ve vzduchu a lilie na poli. ON byl ztělesněním Kázání na hoře. V Kázání na hoře je všechno, ale já jsem to nevěděl. Ramčandra žil jako král. Co znamená, žít jako král? Víte, co si o tom myslí idioti? A svět je jich plný, to mi věřte. Podle nich to znamená, že se jím všichni klanějí zdraví je, že jejich jména jsou na prvních stránkách novin, že se vozí v limuzínách a podobné nesmysly. Myslí si, že žít jako král znamená mít moc nad lidmi.

Řeknu vám, co to znamená podle mě. Oni nežijí jako králové jsou to otroci, jsou vyděšení. Podívejte se na jejich tváře v televizi. Proboha. Ti králové a královny, prezidenti a všichni ostatní, podívejte se na ně v televizi a okamžitě to poznáte. On má strach. Víte, proč se bojí? Protože chce moc, to je ten důvod. Chce prestiž. Chce dobrou pověst. On si nežije jako král.

Řeknu vám, co znamená žít jako král: nevědět, co je úzkost. Vůbec žádný vnitřní konflikt. Žádné napětí, tlaky, rozčilování, zármutek. O co tedy vlastně jde? O neředěné štěstí. Lidé někdy říkají: “Co mám dělat, abych byl šťastný?” Nebuďte hloupí, nemusíte dělat vůbec nic, abyste byli šťastní. To jen ukazuje, jak špatné bylo vaše teologické vzdělání, když si myslíte, že máte něco udělat, abyste byli šťastní. Nemusíte dělat vůbec nic, štěstí nemůžete získat. Víte proč? Protože štěstí už máte. Máte je právě teď. Ale vy tomu štěstí stále bráníte svou hloupostí. Vy sami mu bráníte. Přestaňte mu bránit, a budete je mít. *(pokračování příště)*

Mše svatá ve Washingtonu, D.C.

5. května 2019 slavíme mši svatou v Národní svatyni Immaculate Conception v české kapli Panny Marie Hostýnské.
začátek v 12.15pm

Všichni jsou srdečně zváni oslavit vzkříšeného Ježíše Krista

25. dubna - Vatikánský rozhlas hovořil telefonicky s arcibiskupem Colomba a předsedou srílanské biskupské konference, kard. Ranjithem - přinášíme odpověď na otázku - **Jak bude reagovat místní církev na teroristický útok na křesťany na Velikonoční neděli?**

„Vyzvali jsme všechna katolická společenství ke klidu, aby se zaručil nerušený průběh pohřebních obřadů a zabránilo se tomu, že lidé vezmou spravedlnost do svých rukou. Naléhám na katolíky, aby se řídili vzorem Ježíše Krista, který na kříži odpustil těm, kdo ho ukřižovali. Útoky nás velice překvapily, protože už deset let nedocházelo na Šrí Lance k žádným incidentům. Situace byla vcelku pokojná a do země se začali vracet turisté. Hospodářství se opětovně dávalo do chodu a my jsme do toho vkládali velké naděje. Tyto atentáty jsou tedy poněkud podivné. Občas se vyskytlo napětí mezi většinovou (buddhistickou) a muslimskou komunitou, ale nemyslím si, že by stav byl natolik dramatický, aby zapříčinil takový druh atentátu. Je patrné, že tu je nějaký mezinárodní podtón. Nelze namířit prstem na určitou (náboženskou) komunitu, je zapotřebí inteligence.“

24. dubna - Společné prohlášení předsedů České biskupské konference, Ekumenické rady církví a Federace židovských obcí ke schválení zdanění tzv. církevních restitucí.

Poslanecká sněmovna 23. dubna 2019 schválila zdanění peněžitých náhrad, které církve dostávají od státu za majetek nevydaný v restitucích i přes předchozí zamítnutí této novely Senátem. Změna zákona nejenže způsobí církvím vážné finanční obtíže, ale pro některé menší církve může být dokonce likvidační. Tato novela se nám jeví jako nemravná a je ve své podstatě protiústavní.

Skupiny poslanců i senátorů jsou již připraveny obrátit se na Ústavní soud, protože považují takové zdanění náhrad za protiústavní i s ohledem na smlouvy, které stát uzavřel s církvemi v souvislosti s majetkovým vypořádáním.

Tímto krokem se relativizují jistoty právního státu a na Ústavní soud se spoléhá nikoli jako na pojistku demokracie, ale jako na prostředek řešení důsledků nezodpovědných politických rozhodnutí. Bohužel se jedná o vítězství populismu nad zdravým rozumem a principy právního státu. Hovořit v tomto kontextu o "poptávce společnosti" je cynické.

Ani tento krok politické reprezentace však nemůže zabránit připravenosti církví a náboženských společností naplňovat své poslání ve prospěch člověka a společnosti a v úctě k Bohu.

BLAHOPŘEJEME

25. dubna 2019 se narodil Daniel David Reynolds. Blahopřejeme rodičům Maťovi a Lucce. Boží požehnání a radost z nového života ať zůstává s Vámi. Také samozřejmě gratulujeme malé Leie k narození bratříčka. *Za všechny krajany Fr. Antonín*

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci květnu: Zuzana Miriam Sykora 5. května, Eva Fabryova 6. května, Dominika Sikorjak 7. května, Anna Fojtíková 9. května, Petr Dostálek 10. května, Marie Tomečková 10. května, Ida Spiskova 10. května, David Zeman, MD 12. května, Jana Fojtíková 18. května, Miroslav Zavadil 21. května, Ingrid Chybíková 25. května, Michelle Krska 28. května.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

v minulém období přispěli:

Ingrid Chybík, Věra Kolasa, Pat a Ed Babor, Bohdan a Jiřina Kowalyk, Jaroslav Cinciala, Šárka Elahi.

úmysly mší svatých v květnu 2019

datum	úmysl	dárce
1. května	Za + rodiče Klusáčkovy	B. a J. Kowalykovi
5. května	Mše svatá ve Washingtonu, D.C.	
7. května	Za popraveného brig. gen. Františka	Hedvika Krátká
	Krátkého a manželku Marii	
11. května	Za + Martina Krále	Libuše Král
12. května	Za naše maminky - MOTHER'S DAY	
14. května	Za + rodiče z obou stran	manželé Kolasovi
16. května	Za + rodinu Pončíkovou	Fr. Antonín
19. května	Za rodinu Sikorjakovu	rodina Sikorjakova
21. května	Za rodiny Pálcatovou a Pecháčkovou	Pavel Pecháček
23. května	Za + rodiče Kowalykovy	B. a J. Kowalykovi
26. května	Za + Miroslava Kašpara	Elen Samek

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: **Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info**
Slovenská mše sv. **každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) http://www.luxnewyork.net**

Věra Čáslavská

(3. května 1942 Praha – 30. srpna 2016 Praha)

Věra Čáslavská byla československá sportovní gymnastka, trenérka a významná sportovní funkcionářka, sedminásobná olympijská vítězka, čtyřnásobná mistryně světa, jedenáctinásobná mistryně Evropy. Po sametové revoluci byla v letech 1990–1996 předsedkyní Československého olympijského výboru a v letech 1995–2001 také členkou Mezinárodního olympijského výboru.

Od svého dětství se věnovala gymnastice. Svoji sportovní kariéru zahájila ve svých 16 letech na mistrovství světa ve sportovní gymnastice v Moskvě, kde československé gymnastky obsadily v soutěži družstev druhé místo.

Dalším vrcholem její kariéry byl rok 1964, především pak Letní olympijské hry 1964 v Tokiu, kde získala zlatou medaili ve víceboji jednotlivců, v přeskoku a na kladině. Československé družstvo skončilo druhé. O rok později na mistrovství Evropy v Sofii získala pět zlatých medailí.

V roce 1968 se účastnila Letních olympijských her v Mexiku, kde získala zlato ve víceboji, přeskok, bradla a prostná. Stříbro pak za kladinu a v družstvech. V průběhu těchto her se vdala za Josefa Odložila, českého reprezentanta v běhu. Na těchto olympijských hrách ukončila svoji sportovní kariéru. Během slavnostního ceremoniálu předání medailí gesty protestovala proti okupaci Československa, když stála společně na stupínku se sovětskou závodnicí. Během slavnostního hraní sovětské hymny otočila hlavu od soupeřky směrem do země. V témže roce byla vyhlášena nejlepší sportovkyní světa.

V roce 1968 se také zapojila do politického života a podepsala známou petici Dva tisíce slov. V roce 1971 byla vyloučena z řad členů ČSTV. V roce 1974 vystudovala Fakultu tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy v Praze a věnovala se trenérské činnosti. Později jí bylo dovoleno vykonávat trenérskou činnost v Mexiku (1979-1981).

V lednu 1990 se stala poradkyní prezidenta ČSR Václava Havla pro sociální otázky a pro sport, od roku 1991 pak působila jako jeho asistentka. V letech 1990–1992 zastávala funkci předsedkyně Československého olympijského výboru a poté byla až do roku 1996 předsedkyní Českého olympijského výboru a členkou Mezinárodního olympijského výboru (1995-2001).

V prezidentských volbách v roce 2013 aktivně podpořila Karla Schwarzenberga, protestovala zejména proti tomu, že jeho levicoví protikandidáti žádali o podporu komunisty. V létě 2015 ale onemocněla rakovinou slinivky, která se v létě 2016 zhoršila. Dne 30. srpna na následky vleklé nemoci zemřela.